

Ikt. sz.: KOB-42/2-4/2022.

KOB-1/2022. sz. ülés
(KOB-1/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2022. május 18-án, szerdán, 12 óra 00 perckor
az Országház Klebelsberg Kunó gróf termében (félemelet 10.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Dr. Pintér Sándor expozéja</i>	5
<i>Kérdések</i>	8
<i>Dr. Pintér Sándor válaszadása</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pószán László (Fidesz), a bizottság elnöke

Demeter Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dunai Mónika (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Kállai Mária (Fidesz), a bizottság alelnöke
Simon Róbert Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
Szabadi István (Mi Hazánk), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Erős Gábor (Fidesz)
Kovács Zsolt (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Gréczy Zsolt (DK)
Szabó Szabolcs (Momentum)
Tóth Endre (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Vigh László (Fidesz) Dunai Mónikának (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)
Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt

Megjelentek

Rétvári Bence államtitkár
Maruzsa Zoltán államtitkár

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok mindenkinek! Üdvözlöm miniszter urat, államtitkár urakat, képviselőtársakat a mai bizottsági ülésen. Köszöntöm mindazokat, akik részt vesznek a munkánkban, a sajtó képviselőit.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy távolmaradását előzetesen bejelentette Vigh László és Hoppál Péter, őket Dunai Mónika és Vinnai Győző fogja helyettesíteni. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Elsőként a napirendről kell dönten. Kiküldtük a napirendet, egyetlen napirendi javaslattal éltem, Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása a mai napirend. Kérem, aki a napirenddel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag egyetért a kiküldött napirendi javaslattal.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Soron következik dr. Pintér Sándor belügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján.

Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy a miniszterjelölteket más bizottságokban is meghallgatják és ez elég feszes napirendi beosztást igényel, ezért javaslom, hogy a mai meghallgatást is meghatározott időkeretbe szorítottan tegyük meg, hiszen, ha jól tudom, 14 órától miniszter úrnak már egy másik bizottságban van jelenése. Éppen ezért a határozati hárszabály 114. § (3) bekezdése alapján javaslom, hogy a hozzászóló képviselők egy-egy körben, 2-2 percben tehessék fel kérdéseiket a miniszterjelöltnek, miniszter úr bevezetője 15-20 perces legyen és a kérdések megválaszolására pedig a fennmaradó időkeretben kerüljön sor. Tekintettel arra, hogy az egyéni alkalmasság megállapításáról kell majd a bizottságnak döntenie, nem pedig mindenre kiterjedő programismertetésről kell véleményt mondani, ez a típusú időkeret-felosztás korábbi tapasztalatok alapján is észszerűnek és célszerűnek tűnik. Erről a javaslatról vita nélkül kell döntenünk.

Kérem, aki egyetért az előbb ismertetett javaslattal, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenkét igen szavazat. Aki nem ért egyet! *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Tehát 4 nem szavazat ellenében, 12 igen szavazattal a bizottság elfogadta.

Megadom a szót dr. Pintér Sándor belügyminiszter úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Pintér Sándor expozéja

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszöntöm önöket és kérem azt, hogy az eddigi munkám figyelembevételével is hozzák majd meg a döntésüket.

Eddigi munkám alapján az a jellemző a Belügyminisztériumra és az általam irányított szervezetekre, hogy együttműködő szervezetekről van szó, együttműködik az állampolgárokkal, együttműködik a hivatásos állomány teljes állományával, a szervezetekkel, az államigazgatási területtel és más területeken korábban is együttműködtünk a parlamenti bizottságokkal. Ezt az együttműködést tudom felajánlani és ezt kérem a jelenlegi bizottságtól is. Egyértelmű, hogy a Kulturális

bizottság támogatásával, segítségével sok sikert fogunk elérni a kitűzött feladataink elérése érdekében.

A már lerakott alapokon építkezem tovább, épp ezért, bár az államtitkár urakat nem kell önöknek bemutatni, Rétvári Bence államtitkár úr miniszterhelyettesként fog tevékenykedni a Belügyminisztériumban, Maruzsa Zoltán államtitkár úr pedig az oktatási területekért fog felelni. Ez azt mutatja, hogy a korábbi alapokon kívánjuk továbbfejleszteni a munkánkat, és egyértelmű az is, hogy ennek a területnek a vezetése során jelentős mértékben fogok hagyatkozni a miniszterhelyettes úr és az államtitkár úr eddigi munkájára és az ezt követő munkájára is.

Felmerül a kérdés, hogy miben tudom én most azonnal segíteni az oktatási terület munkáját. Egyértelmű, hogy a szervezéssel. A Belügyminisztérium eddigi tevékenysége során élen járt a szervezési munkában az új területek bevezetésével, új gondolatok meghonosításával és a szervezésen túl egyértelmű, hogy a rend fenntartásával és a rend érvényesítésével. Kiemelkedő együttműködési lehetőség még a korábbi tevékenységünk alapján a jog területéhez kötődik, hiszen a Belügyminisztérium nemcsak a jogok betartója, hanem jelentős részben a jogalkotásban is részt vesz a kormányon belül és ezt a jogalkotási tevékenységet a jelenlegiekkel kiegészítve tovább szeretnénk szigorítani és folytatni.

A vezetésben, vezetéselméleti területen, a szervezésben a szakszerűség az, ami a későbbiekben meghatározza az iránymutatásunkat és mérni szeretnénk a teljesítményt, mérni szeretnénk a minőséget, és egy modernizációs folyamatot is szeretnénk folytatni, ez pedig nem más, mint az informatika fejlesztése, az informatika fejlesztése az oktatás területén és az informatika felhasználása az iskolák részéről, a vezetés területén. Tehát ez a későbbiekben jelentős tartalékokat képvisel majd az irányítás területén. Az együttműködés során kész vagyok a bizottság javaslatainak figyelembevételére a mindennapos munka során, a konkrét elképzeléseket is át szeretem tekinteni és azokat, amelyek megvalósíthatók és eredmény fűződik a megvalósításukhoz, készek vagyunk bevezetni és alkalmazni. Az egyéni képviselői javaslatokat is elfogadjuk, véleményezzük, és egyértelmű választ tudunk adni arra, hogy a későbbiekben úgy vagy módosítva támogatjuk, vagy pedig nem tartjuk időszerűnek a javaslat bevezetését, vagy a javaslat kidolgozását.

A terület jó helyzetben van reményeink szerint, mert a következő ciklusban jelentős uniós forrásokra várhatunk és erre támaszkodni is akarunk. Itt az infrastrukturális fejlesztések azok, amik elsősorban előkerülnek, folytatjuk a tornacsarnokok, a tanuszodák építését és felújítjuk azokat az oktatási épületeket, amelyek a későbbiekben jobb minőségű elhelyezést, kubatúrát és nagyobb lehetőséget adnak az eredményes oktatásra. Folytatjuk a nemzeti köznevelési infrastruktúra minden egyes területének a fejlesztését.

A hátrányos helyzetű települések, a felzárkózó települések területén, különösen a „Biztos kezdet” gyerekházak területén már van ismerete a Belügyminisztériumnak, hisz ezeken a leszakadt településeken, területeken mi voltunk azok, akik biztosítottuk az anyagi háttérrel, biztosítottuk a szervezést és a biztonságot is. Itt kiemelt hangsúlyt szeretnénk adni mindenekelőtt a rend biztosításának, mert oktatni meggyőződésem szerint csak abban az osztályban lehet, ahol rend van, ez elősegíti az oktatás befogadókészségét és egyben neveli is a területen lévőket, azaz a gyerekeket, diákokat és úgy gondolom, hogy bizonyos mértékig az oktatást elő is segíti a tanárok számára. A leszakadt területeken ezt több módon is támogattuk. Volt egy kamerarendszer-programunk, és azért kértem meg az országos rendőr-főkapitány urat, hogy ő is jöjjön el, hogy amennyiben erre szükség van, adatokat tudjon szolgáltatni nekem arról, hogy hány településen tudtuk a közbiztonságot szinte százszázalékosan biztosítani a kamerarendszer bevezetésével, és azt is, hogy az iskolákon belüli rendet az iskolaőrök

felhasználásával hogyan tudtuk növelni és biztosítani a tanítás, a tanulás megfelelő rendjét. Szeretném elmondani, hogy ezt szeretnénk továbbfejleszteni. Jelenleg több mint száz iskola az, amely kéri, hogy náluk is vezessük be az iskolarendőr tevékenységét, mert látják a másik iskolákban, hogy egy-egy ilyen személy, egy-egy ilyen szervezeti támogatás milyen módon segíti az oktatást.

Ha az oktatásra rátérünk, a Nemzeti alaptanterv adott. 2020-ban történt meg a módosítása, amíg mélyebben nem ismerjük meg az eredményeit, addig nem kívánunk rajta változtatni. Az eredmények ismeretében, ahol nem a hozzáfűzött reményeket teljesítette, ott hozzá fogunk nyúlni, ahol viszont kiemelkedőt teljesített, úgy gondolom, ott ennek a folytatása indokolt. Így megjelentek az új kerettantervek, módosultak az érettségivizsga-követelmények, megújult a tanárképzés és a tankönyvfejlesztés is gyakorlatilag befejeződött első ütemben. Aztán a későbbiekben megnézzük, hogy ebben is szükséges-e fejlesztés. A tankönyvek kapcsán, mint ahogy az előbb is említettem, az informatika területe az, amelyik rendkívül gyorsan fejlődik és három év elteltével már nemcsak maguk az informatikai eszközök és módszerek veszítenek a jelentőségükből, hanem a tankönyvek is, mert új rendszerek, új eszközök kerülnek bevezetésre. Tehát itt a tartalomfejlesztési feladatokra is jelentős koncentrációt kell érvényre juttatni.

Fontos még és mindenkit érint, hogy továbbra is minden tanulót ingyenes tankönyvellátással kívánunk a megfelelő tankönyvekkel ellátni.

A használható tudás. Fő célkitűzésünk, hogy használható tudást adjunk az átlagembereknek is, mindenkinek, olyan ifjúságot szeretnénk, aki az Európai Unió élmezőnyébe képes vezetni Magyarországot, gazdasági élmezőnybe, jogi és tudományos élmezőnybe. Ez egy olyan célkitűzés, úgy gondolom, amely mellé valamennyi képviselőnek valamennyi bizottságban érdemes állni, hogy ezt tudjuk teljesíteni.

A nyelvi kompetenciák erősítése. Az idegen nyelvek tanulása többszörös próbálkozás után teljesen nem hozta azokat az eredményeket, amelyeket célul tűztünk ki. *(Csöbör Katalin megérkezik.)* Ezeket a célokat ismét meg kell fogalmazni és ismét biztosítani kell, hogy megfelelő tárgyalási szinten, tanulási szinten, a hétköznapi használhatósági szinten tudjanak idegen nyelvet beszélni a magyarok. Itt a külföldi nyelvtanulási program folytatása is célkitűzés.

A digitális fejlesztések kérdése. A digitális fejlesztés nemcsak az informatikai tudást jelenti, hanem jelenti azt a gépi kezelhetőséget, amelyet ma már meg kell követelni mindenkitől, hisz jelentős részét a munkájának az útjavító is egy joystickkel, számítógépes programokkal tudja irányítani. Ehhez szükséges az, hogy megfelelő készségeket szerezzenek a diákok ennek a kezelésében, akár már az általános iskolától kezdődően. Ehhez nélkülözhetetlen, hogy megfelelő eszközellátás legyen, megfelelő számítógépes ellátás legyen a területeken, ez, úgy gondolom, képes lesz növelni az oktatás színvonalát.

Előbb már kitértem arra, hogy csak rendben lehet megfelelő oktatási eredményeket elérni, így az egyik célkitűzésünk az iskolai erőszak visszaszorítása a már meglévő eszközökkel, a meglévő programokkal, az iskolarendőrség alkalmazásával és azon kábítószerellenes programok széles körű elterjesztésével, amelyeket a Bűnmegelőzési Tanács végez nap mint nap. Azokkal együtt kívánjuk ezt a rendet biztosítani. Itt nagyon sok együttműködőnk van, együttműködő civil szervezetek, egyházi szervezetek és vannak azok a szülői együttműködések, amelyek a DADA programban és egyéb más programban a gyerekeket meg kívánják óvni a kábítószerrel és egyéb nem kívánatos hatásoktól.

Megmértetés. Jelen pillanatban az oktatás mérése két különféle eredményt hoz az iskoláinkban. Ha az általános képességeket vizsgáljuk és nézzük a PISA-teszt

eredményeit, azt látjuk, hogy nem megfelelőek ezek az eredmények. Ugyanakkor, ha megnézzük a nemzetközi diákversenyeket, ezeken az induló diákjaink sok esetben az 1., 2., 3. helyen végeznek, tehát a legjobbnak bizonyulnak ezeken a területeken. Ezt az ellentétet kell feloldani és a felmérések eredményeit a versenyeken nyújtott teljesítményekhez kell felhozni. Tudom, hogy nem lehet minden egyes tanulóból éltanulót faragni, de mindenki van egy tehetség. Madame Curie mondta egyszer, hogy mindenki van megvan a tehetség, csak azt fel kell ismerni, hogy mihez. Épp ezért egy tehetségkutatót és tehetséggondozást is be kell majd a későbbiekben illeszteni ezekbe a felmérésekbe, és nem biztos, hogy annak, akinek a kezűgyessége, képességei kiválóak, a kémiai képletekkel is százszázalékig tisztában kell lennie. Az is lehetséges a későbbiekben, hogy ha valakinek kiváló hallása van, kiváló zenei adottságai vannak, azt is más módon kell kezelnünk, mint amire egy átlagos, mindenre felkészítő tanmenet lehetőséget biztosít.

Tehát a következő kormányzati célunk a tanulmányi versenyek megerősítése, a készségek felmérése, a tehetségek felismerése, és az, hogy törekedjünk arra, hogy senkinek semmilyen adottsága, semmilyen képessége ne vesszen el, hanem az általános oktatás során minden egyes személynek a tehetségét ki tudjuk bontakoztatni és megfelelő módon a társadalomba a tudását be tudjuk illeszteni.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak és minden kérdésre igyekszem legjobb tudásom szerint és a kollégáim segítségével választ adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem a képviselőket, hogy ki kíván hozzászólni. *(Több képviselő jelentkezik.)* Összeírom a sorrendet, hogy ne legyen belőle galiba. Kunhalmi képviselő asszony, Kállai Mária, Tóth Endre, Vinnai Győző, Szabó Szabolcs, Szabadi István, Gréczy képviselő úr. Egyelőre ezeket a jelentkezőket látom. Először megadom a szót Kunhalmi képviselő asszonynak. Tessék parancsolni!

Kérdések

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy... *(Pillanatnyi szünetet tart.)* Nem is tudom, hogy részvétet nyilvánítsak először vagy gratuláljak ehhez a területhez, amit megkapott. Sok mindent vitt eddig is, nyilván nem kell bizonyítani, hogy egy miniszter sok mindent elbír, de azért az oktatás ügye nemcsak a rendről szól, hanem a pedagógiáról, a nevelésről, és amit már ön is pedzegetett és jól elmondott, a nevelésről, a tehetséggondozásról is szól. Mivel két percünk, csak egy gondolat és aztán az összeírt kérdéseimet tenném fel nagyon gyorsan.

Nyilvánvalóan rend nélkül nem lehet egy osztályteremben tanítani. Édesanyám is 40 évig pedagógusként szolgált, nagyon sokféle gyermekkel, hátrányos helyzetűekkel, kiváló középosztálybeli tehetségekkel és még szegényebb sorsban született, egyébként aztán kiváló pedagógussá vagy orvosná vált gyerekekkel találkozott. A rendet meg kell őrizni, ebben nincs vitánk, de a rendet nemcsak a polgárok szokták néha felbontani egy-egy osztályteremben vagy egy-egy településen, hanem bizony a megválasztott vezetőink, kormányok is képesek rendetlenséget tenni egy-egy területen. Az oktatás területén a legnagyobb problémát az elmúlt időszakban a kormány által okozott, hogy is mondjam, sokszori átszervezések és fejetlenség okozta, ez az, ami az elmúlt 10-12 évben sokszor rendetlenséget okozott. Nyilvánvalóan nem tudom azt magam eldönteni és talán a pedagógus-társadalom sem, de a szakszervezetek sem, hogy azért, mert önhöz került ez a tárcá, itt lesz-e valamilyen típusú rend.

Amire gondolunk: az oktatás szerves egész az én felfogásomban az óvodától egészen a felsőoktatásig bezárólag. Ma szét van darabolva ez a terület. Emberileg is kérdezem, jónak látja-e, hogy egy ennyire organikusan összetartozó területet hogy szétdaraboljanak, most függetlenül attól, hogy megelőzném, hogy ön ezzel tud-e mit kezdeni vagy sem. Nyilván azt kívánom én is képviselőként is, emberként, polgárként is, hogy tudjon vele mit kezdeni.

Amit szeretnék kérdést feltenni: hogyan gondolják vonzóbbá tenni a... *(Az elnök poharának megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Elnök úr, egy fél másodperc! *(Elnök: Két perc!)* A pedagógusok számára szeretnék rákérdezni utólag, hiszen nagyon nagy a pedagógusoknál az elvándorlás. Ahhoz, hogy vonzóvá tegyük a pályát és szeptembertől *(Az elnök poharának megkocogtatásával ismét jelzi az időkeret leteltét.)* ne azzal találja szembe magát, mekkora bért kívánnak emelni?

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kállai Mária képviselő asszonynak adom meg a szót két percben.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Megköszönve és elismerve miniszter úr gondolatait, azt kívánom, hogy a köznevelésben tanulókat és a köznevelésben részt vevőket, ahogy a miniszter úr első gondolata is volt, minden együttműködőt szolgáljon az a munka, amely előtt a miniszter úr és maga a minisztérium áll. Miniszter úr eddigi munkássága során és a ma elmondottakból is világosan, egyértelműen kitűnik, abszolút ismeri, nagyra értékeli, becsüli a teljesítményt és a minőséget. Erről szolt is több alkalommal.

A minőség- és a teljesítményalapú munka az iskolában sem megkérdőjelezhető. Azt szeretném megkérdezni, azonosul-e miniszter úr a köznevelés területén is a minőség- és teljesítményalapú bérezéssel, ami adott esetben elismeri a kiváló munkát végzőket, ám ugyanebben a pillanatban jelenti azt is, hogy egy-egy szervezeten belül nyilvánvalóan nem mindenki ugyanabban a bérezésben részesül.

A másik, amit szeretnék mondani, hogy azt gondolom, az alkotás, a szárnyalás és a rend nem antagonistikus gondolatok, hanem a rend az alapja annak, hogy mindez meg tudjon valósulni. Zárójel indul, de nem anekdotázni szeretnék: amikor sokat dolgoztam tanárokkal, mindig biztattam őket, hogy írjanak a rendről szakdolgozatot. Nem tudom megbecsülni, de száz körül van a szakdolgozóim száma és csak egy ember írt a rendről. Én kívánom azt, hogy az a rend, amit kiolvasni, kihallani látok, valóban segítse az alkotást és a szárnyalást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Endre képviselő úr. Tessék parancsolni két percben!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Ön beszélt a szervezésről, amit a Belügyminisztériumban gyakorolt eddig és a továbbiakban fog, csak immár az oktatás területén is. Ezzel kapcsolatban kérdezném, hogy megfelelőnek tartja-e a tankerületi rendszer jelenlegi működését és az iskolák állami fenntartásának rendszerét. Mi a válasza azoknak a pedagógusoknak, szülőknek és diákoknak, akik az állami iskolákban komoly eszközellátási problémákat, a szükséges, illetve sokszor akut felújítások rendkívüli és életszerűtlen elhúzódását tapasztalva a rendszer felülvizsgálatát látják indokoltnak? Egyetért-e velük, hogy felül kell vizsgálni ezt a rendszert, és elő fognak-e fordulni újra olyan esetek, mint ami év elején történt Budafokon a választókerületemben, ahol egy kazán elromlása miatt egy hónapig fagyoskodtak a diákok és a pedagógusok?

Beszélt a rend fenntartásáról is, ezzel kapcsolatban is kérdezném a véleményét. A szakszervezetek által szervezett sztrájkot, illetve az egyedileg szervezett polgári engedetlenségi akciókat rendtelenségnek tekinti-e, számíthatunk-e arra, hogy az oktatásvezetés újra korlátozza a sztrájkjogot a koronavírus-járványra vagy egyéb válsághelyzetre hivatkozva?

A harmadik és utolsó kérdésem: a magyar közoktatás évtizedes problémája az esélyegyenlőtlenség kérdése, amely az utóbbi évtizedben sajnos jelentősen súlyosbodott, az egyes iskolák között rendkívül nagy különbség alakult ki a tanulók szociális háttere, illetve az iskolák által nyújtott oktatás minősége tekintetében is. Gyakorlatilag egyfajta oktatási kasztrendszer alakult ki Magyarországon. Milyen lépéseket tervez belügyminiszter úr, hogy a közoktatásban jelenlévő egyenlőtlenséget visszaszorítsuk, tervezi-e a korai szelekció, a széttöredezett iskolaszervezet, a szegregáció és az egyházi, illetve állami iskolák közötti aránytalan finanszírozási különbség orvoslását, és ha igen, milyen tervei vannak ezen problémák orvoslására? *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Végszóra. Vinnai képviselő úr két percben, parancsoljon.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Két kérdést szeretnék feltenni, de azzal kapcsolatban, amit mondott a tehetséggondozásról, engedje meg, hogy két mondatot bevezetőként elmondjak. Az oktatásban, tanárképzésben negyven évet eltöltve tanárokat képezve, azt gondolom, hogy nagyon fontos az esélyteremtés az oktatásban. Külön örülök, hogy megemlítette itt a felzárkóztató képzéseket, magam is olyan egyéni választókerületből jövök, Szabolcs megyéből, Nyíregyházától nyugatra fekvő részről, ahol nagyon sok ilyen felzárkóztató képzés van. Nagyon fontos az esélyteremtés, a tehetséggondozás és a színvonal. Azt gondolom, hogy jó szervezéssel - és miniszter úr alkalmas erre - erősíteni lehet az együttműködést a szülők és a tanárok között, mert ők a gyerek érdekében tudnak összefogni. Ezt az együttműködést, amiről beszélt a bevezetőjében a miniszter úr, erősíteni kell szerintem. Szeretném megkérdezni, hogy hogyan tudnánk ezt erősíteni.

A másik kérdésem pedig a megújult tanárképzéssel kapcsolatos, erről is hallottunk néhány mondatot nagyon helyesen, hiszen a Ratkó-nemzedék egyrésze már elment nyugdíjba és nagyon fontos kihívás ez számunkra, hogy vonzóvá tegyük a tanári pályát, hogy minél többen jöjjenek ide, motiváltak legyenek, élethivatásnak tekintsék és megfelelő társadalmi presztízse és anyagi motivációja is legyen ennek persze. Hogyan gondolja miniszter úr a tanárképzést, hogyan lehet fiatalokat bevonni erre a pályára? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Szabolcs képviselő úr következik. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Köszöntöm a miniszter urat. Azt említette miniszter úr, hogy arra számít, hogy két fő skillje, képessége van, ami nagyon fontos lesz ebben a minisztériumban: a szervezés és a rend fenntartása. Arra szeretném kérni, hogy egy harmadik jó képességét is használja, és lehetőleg arra koncentráljon a leginkább, ez az érdekérvényesítés. Azt láttuk, hogy a Belügyminisztérium, ha forrást kell szerezni, nagyon hatékony tud lenni, és kérem, hogy próbáljon meg az oktatás ügyének is sok forrást szerezni. Nem tudom, de biztos, a kollégák mutatták például a pedagógus-béértáblát. A garantált bérminimummal és a

duplájára emelt ágazati szakmai pótlékkal 312 ezer forintról indulunk a Ped.1-ben, tehát egy kezdő pedagógus ennyit kap, bruttóban természetesen. És a tömegét ez a Ped.1. kategóriájú tanárállomány adja a pedagógusoknak a közoktatásban, ez 462 ezerig megy fel. Itt az a fő probléma, hogy annak idején el lett szakítva, ha jól emlékszem, 2015-ben a minimálbértől a vetítési alap. Ha az most meglenne, majdnem duplája lenne a fizetés. Tehát még ha most azonnal egy 50 százalékos béremelést adnánk, akkor sem érné el az átlag pedagógusfizetés a nemzetgazdasági diplomás átlagot. Tehát kérném, hogy ezt az érdekérvényesítő képességét használja.

Ennek kapcsán megkérdezném, hogy mit lát így előre, gondolom, tárgyalt erről már a miniszterelnökkel, mennyi forrást tud erre majd esetleg szerezni és milyen pedagógusbér-emelésre számíthatnak a pedagógusok a következő négy évben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabadi képviselő úr következik. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én gyakorló szülőként tapasztalom azt, hogy tanárookra és gyermekekre egyaránt óriási teher hárul, így elfáradnak, nagyon-nagyon nagy a követelmény, hetente több anyagot vesznek. Úgy veszem észre, hogy ez darálószerűen működő gépezetté kezd válni. Nyilván egy magára valamit is adó tanár szeretné kiteljesíteni azt a tudásanyagot, amit átad a gyermekeknek, de mintha az lenne a célja az oktatásnak, hogy minél hamarabb adjuk le az anyagot és aztán majd lesz ebből valami. E tekintetben a terheket kívánják-e esetleg valamilyen módon, strukturálisan vagy bármi egyéb módon megváltoztatni?

Illetve hallottuk, hogy uniós forrásokra lehet támaszkodni. A kérdésem, hogy konkrétan milyen címzett, pántlikás uniós forrásokra lehet támaszkodni annak érdekében, hogy az oktatásban esetleg valamilyen fejlesztéseket, akár a köznevelési infrastruktúrafejlesztést meg egyéb területeket lehessen segíteni. Van egy olyan érzete az embernek, hogy a Belügyminisztériumhoz tartozás miatt nem lesz-e esetleg valamilyen parancsuralmi rendszer, itt is előfordulhat-e, hogy a tanárokat, a pedagógusokat egy új törvénnyel, mondjuk, felmondási tilalommal, átvezényléssel és hasonlókkal sújthatják a jövőben, és akkor nehezebb a pályát is elhagyni esetleg, mint ahogy azt más területeken is tapasztalhattuk.

Meggyőződésünk, hogy bizonyos területeken szükség lenne akár a szegregációra. A kérdésem még az, hogy e tekintetben van-e valamilyen elképzelése a miniszter úrnak. Én csak bízom abban, hogy ez az átszervezés *(Az elnök poharának megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egy valódi szervezési munkát fog jelenteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! „Szabadság, te szülj nekem rendet” - írta József Attila „A levegőt” című versében, és természetesen én is rendkívül fontosnak tartom, hogy rend legyen az iskolában, a tantermekben és a tanárok nyugodtan dolgozhassanak, a diákok pedig nyugodtan tanulhassanak. De szabadság nélkül, önmagában csak a rend, biztosan nem lesz elegendő. Nagyon fontosnak tartom az oktatás szabadságát.

Rengeteg tanár hiányzik a pedagógus szakmából. Most az a szégyen esett meg a magyar felsőoktatással, hogy 10-20 ember jelentkezett természettudományos szakra, ennyien jelentkeznek fizika- és kémia tanárnak. Rengeteg iskolában a testnevelő tanárt küldik be matekórára, aki el is mondja, hogy fogalma nincs arról, hogy mit kellene

tanulniuk, úgyhogy ez inkább gyerekvigyázásnak tűnik, mint közoktatásnak. A tanárok és a diákok is rendkívül túlterheltek. A diák bemegy reggel 8-ra és délután 4-kor hazaesik hulla fáradtan, és akkor még nem zongorázott, nem ment el focizni, nem pihent, de még hátra vannak a leckéi. Azt gondolom, hogy ezen is mindenképpen változtatni kellene.

Nagyon-nagyon fontosnak tartom, hogy az utóbbi néhány hónapban terebélyesedett egy pedagógussztrájk. Ennek kapcsán kérdezem, hogy az a rend, amelyről miniszter úr beszélt, kiterjed-e arra is, hogy esetleg a sztrájk törvény további szigorításával próbálják rendre tanítani az esetlegesen tiltakozó pedagógusokat.

Biztos értesültek róla: ma egy tanár kiment az utcára, leült és kirakott maga elé egy kosarat azzal, hogy pénzre van szüksége, mert éhen fog halni a tanári fizetéséből amiatt, amit a közértben kérnek az élelmiszerért cserébe. Úgyhogy azt gondolom, hogy a pedagógusbér-emelés kérdése, bármi van, nem megúszható.

Végül azt szeretném még mondani, hogy gróf Klebelsberg Kunóról elnevezett teremben ülünk, akinek, azt gondolom, itt mindannyian nagy tisztelői vagyunk, de ő szerintem nagyon szomorú lenne attól (*Az elnök poharának megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy a Belügyminisztérium alá tartozik az oktatási tárca, és nincs önálló minisztériuma. (*Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.*) Azt gondolom, hogy ez egy hibás konstrukció. De sok sikert kívánok! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Dunai Mónika képviselő asszony jelentkezett. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen én is miniszter úrnak ezt a nemcsak a jövőbe, hanem a múltba tekintő összefoglalóját is. Nagyon örültem annak, hogy az informatikát és az idegennyelv-oktatást külön kiemelte miniszter úr. Mindkettő területen elkezdődött egy nagyon komoly szakmai, pedagógiai munka, de ez a két terület az, amelyben a munkát nem elég elkezdni, ezt folyamatosan évről évre fejleszteni kell.

Említette, hogy az informatikai fejlesztés kapcsán nemcsak a tanórákon lévő pedagógiai munkát segítő informatikai fejlesztések fognak majd a jövőben megvalósulni, illetve folytatódni, hanem a vezetésben is nagyon komoly hangsúlyt fog rá fektetni. Az a kérdésem, hogy ezzel a munkával összekapcsolva a kiberbűnözéssel, a diákoknak az internetes zaklatással kapcsolatos képzését, tudásanyagát, ismeretanyagát is tervezi-e a pedagógiai munkában bővíteni, szélesíteni, mert pont a két terület nagyon szerencsés módon összekapcsolódhat a minisztériumon belül.

A másik az idegennyelv-oktatással kapcsolatos kérdés. Most a Covid miatt igazán nem sikerült még elindítani a középiskolások célországban való idegen nyelvi továbbképzését, képzését. Ezt szeretnék-e folytatni, illetve megvalósítani a Covid-járvány elmúltával?

A harmadik kérdésem pedig a tankerületek finanszírozását érinti. Azt szeretném tisztelettel kérdezni miniszter úrtól, mivel már jó néhány év eltelt a tankerületek létrejötté óta, tervezi-e a tankerületek átvilágítását. Úgy látom (*Az elnök poharának megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hasznos lenne egy olyan átvilágítás, amely a pénzügyi szerkezetet, a finanszírozást, a feladatellátást helyezi középpontba (*Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.*), mert nemcsak az országon belül, bocsánat, hanem Budapesten belül is vannak egyenetlenségek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Csöbör Katalin képviselő asszony. Parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkárok és Tisztelt Bizottság! Először is elnézést kérek, hogy késtem, de épp az Európai ügyek bizottságából jöttem, a terem az épület másik végében van, és kicsit elhúzódott az ülés.

Először is gratulálni szeretnék, hogy még nagyobb lesz a minisztérium és ennyi területet tud ellátni a miniszter úr. Úgy látom, hogy a lehető legjobb államtitkárokat választotta maga mellé, a nagy tapasztalattal bíró Maruzsa Zoltán államtitkár úr már eddig is kiválóan teljesítette a feladatát. Bízunk benne, hogy a jövőben is mind a tankerületek számára, mind a diákok és a tanárok számára, velünk együtt, jó munkát tudnak végezni. Sok sikert kívánok hozzá!

Milyen az, amit mi tudunk hozzátenni esetleg? Én egy miskolci választókerületből jövök, ahol nagyon sok hátrányos helyzetű gyerek is tanul, és ismerem a tanórákat, néha bemegyek az iskolába és látom, hogy elég nehéz ott csendben órát tartani. Úgyhogy nagyon-nagyon fontos mind a nyelvtanuláshoz, mind az informatikai oktatáshoz és mindegyik tantárgy oktatásához, hogy csend, nyugalom és rend legyen, és hogy a tanárok is nyugodtan tudjanak tanítani. Úgyhogy sokan igénylik a felügyeletet az iskolákban. Az eddigieket is köszönjük.

Amit mi tudunk ilyen soft eszközökkel hozzátenni: egy olyan alapítványt működtetünk, a Symphonia Alapítványt, amely az iskolai lemorzsolódás csökkenését segíti, és hangszeres oktatásról van szó. Tehát oda is egy zenetanár kell, plusz egy szociális munkás és a hátrányos helyzetű régiókban és településeken egyre nehezebben találunk tanárt, mert oda azért nem olyan könnyen mennek. Ezért mondom, hogy a rendre tényleg nagyon nagy szükségünk lesz a jövőben. Ezzel kapcsolatban *(Az elnök poharának megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* azt szeretném kérdezni, hogy az óvodai oktatást tervezik-e állami fenntartásba venni. Ezt több óvónő kérdezi tőlem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselő hölgyeket és urakat, van-e még további kérdés a miniszter úrhoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Engedtessék meg, hogy a legvégén jómagam is feltegyek egy rövid kérdést. Kapcsolódik ahhoz, amit Kállai képviselő asszony felvetett, és ez a teljesítmény nagyobb arányú figyelembevételére. Ez azt is jelenti az én olvasatomban, mivel durván tíz év eltelt a bevezetése óta, hogy a pedagógusi életpályamodell átgondolása, finomítása, áthangszerelése szerepel majd a későbbiekben az elképzelések között.

Van még egy dolog, amit a hallgatói teljesítményösztönzés szempontjából én személy szerint fontos dolognak tartok a jövőben. Egyetért-e miniszterjelölt úr a tanulmányi versenyek nagyobb arányú figyelembevételével, plusz pontokkal, egyebekkel, ami a továbbtanuláshoz is beszámít, nagyobb ösztönzést tudnánk adni. Mondok egy egyszerű példát. Az egykori OKTV-díjazottak bemenetele az egyetemekre felvételi nélkül egy fontos ösztönző volt. Ma nyelvvizsgával el lehet érni ugyanazt a pontszámot és lényegében a tanulmányi versenyek hatékonysága és ösztönző ereje jelentősen visszaesett. Ez csak egy kiragadott példa. Tehát összességében ilyen típusú ösztönző rendszereket el tud-e képzelni a későbbiekben? Köszönöm szépen.

Megadom a szót a miniszter úrnak, hogy a felvetésekre válaszoljon. Tessék parancsolni!

Dr. Pintér Sándor válaszadása

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. A kérdésekből is úgy érzem, hogy egy támogató jellegű együttműködést tudunk kialakítani, hisz a feltett kérdések azokat a célkitűzéseket vetítik előre, amelyeket szeretnénk megvalósítani.

Valóban, ezt Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak mondom, nem csak a rend a fontos, de a rend az alapja mindennek. Ha nincs rend az iskolában, nincs rend a fejünkben, akkor nem megfelelő módon fogunk tudni előrehaladni. Egyértelmű, hogy a pedagógiai nevelés természetesen része ennek az egész dolognak. Ezeket a jelenlegi elképzeléseket hogyan tudjuk megvalósítani, mit tudok én hozzátenni? A szervezési munkát, azt a szervezést, amely biztosítani fogja a pedagógus kiteljesedését, a feladatok egyértelmű meghatározását, a feladatok végrehajtásának ellenőrzését és egyben a minősítését is annak, hogy azt megfelelő színvonalon, az elvárásoknak, a szülői elvárásoknak a színvonalán és az ország, az állami elvárások színvonalán hajtotta-e végre. Mert nagyon sokféleképpen végre lehetne hajtani egy feladatot, de legyen egy mérési szint, amely azt mondja, hogy igen, kérem szépen, ön a feladatát a gyerekek tanulási eredményei szerint jól hajtotta végre. Itt kevés szó esett a minősítésről, és van minősítése a pedagógusnak. De mi minősíti a pedagógust? Az, hogy egy adott képzettségű, képességű osztályból hogy tud egy magasabb képzettségű osztályt létrehozni a képességek százszázalékos felhasználásával.

Tehát én abban gondolkodom, hogy ha ezeket megfelelő módon fel tudjuk mérni, megfelelő módon tudjuk értékelni és jó irányt szabunk, akkor az egyik pillanatról a másikra jobb lesz a teljesítmény. Mi a célkitűzés? A célkitűzés az, hogy az Európai Unió élmezőnyében végezzenek a magyar diákok és ezek a diákok a későbbiekben az országot az Európai Unió élmezőnyébe vezessék. Többre legyenek képesek, mint mi. Tehát én azt mondom, hogy igen, én ezekkel hozzájárulok, a munkatársaim segítségét várom, és van a pedagógiai része a területnek, amelyet én nem fogok tudni megfogalmazni, legfeljebb mint kritikus megérezem, ha nem jó. Remélem, hogy olyan támogatást és olyan előterjesztéseket kapok, amelyek ebbe a célirányba vezetnek.

A pedagógusbérekről több szó esett, fel is készültem ebből a kérdéskörből. Megnéztem, hogy mennyi az átlagkereset a különféle szinteken, a pedagógusoknál, más egyetemi végzettségűeknél és más területeken. Egyértelmű számomra, hogy ezen javítani kell. Viszont az is egyértelmű számomra, hogy sajnálatos módon ez nem egy elhatározás kérdése, hanem az ország gazdasági helyzete fogja megteremteni a lehetőségét. Ha az ország gazdasági helyzete romlani fog, én nem fogok tudni ígérni bármit ezen a területen. De önök mondták azt, nem tudom, ki hangsúlyozta, hogy jó az érdekérvényesítő tevékenységem a rendőrség irányában. De hozzá kell tennem, hogy ha megnézzük a rendőrök fizetését, jó a szervezettségük, jó a teljesítményük, egyebek, nem sokkal előzik meg a pedagógusokat. Tehát egyrészt nem ígérek semmit és azt betartom, ez az általános mondásom (*Derültség.*), ebbe a csapdába nem tudok belelépni, de hogy figyelembe veszem minden esetben ezeknek a célkitűzéseknek a megvalósítását, abban biztosak lehetnek.

Kállai úr mondta... (*Közbeszólások: Mária!*) Bocsánat! Úrhölgy. Hibáztam, ritkán szoktam, elnézését kérem. ...a teljesítményminősítést. Maximálisan a lelkemből szólt, hisz itt van a tábornok úr, aki tudja, hogy a rendőröket, rendőri szervezeteket fél évente minősítjük és megnézzük, hogy ki milyen teljesítményt tudott produkálni. Nem tudom ígérni, hogy itt fél évente ezt be tudjuk vezetni, de azt tudom ígérni, hogy a közeljövőben áttekintjük ezt a részt. Mi lesz a minősítés alapja? Amit az előbb mondtam. Szeretném, ha szeptemberben történne egy felmérés a diákok tekintetében, milyen a képességük, milyen a tudásuk, egy második körben pedig, mondjuk júniusban, kibocsátás előtt megnézzük, hogy egy-egy pedagógus ezzel a tanulói állománnyal milyen színvonalra jutott el. Nem mindegy, ahogy itt is elhangzott, hogy egy extraképességű, nehezen összehozott iskolából lehet valakit egy iksz szintről egy ipszilon szintre felhozni, vagy egy hátrányos helyzetű területen. A hátrányos helyzetű területeknél jó tapasztalatunk van, hisz 300 ilyen településen végezzük a munkánkat

most már harmadik éve, és a képességfejlesztésnél és a minőségénél bevezettünk olyan dolgokat, amelyek a későbbiekben itt is alkalmazhatók lesznek.

Mik ezek a dolgok? Példát mondok rá. Kötelező jelleggel például megmértük, hogy milyen képességeik vannak a gyerekeknek. Hangszereket vásároltunk. Háromszáz iskolában annyi hangszert vettünk és olyat, amelyeket a gyermekek nevelésére lehet használni, mert a kiemelkedés az átlagos sorból három területen lehet szerintem. Mindenekelőtt a tudás, második rész a zene, ide tartozik még a zenével együtt a képességek területén a sport, és ha mindezt figyelembe vesszük, a társadalmi beilleszkedés és a társadalomnak a megfelelő, pró és kontra lévő hatása. Tehát ezeket háromszáz településen mérjük és csináljuk. Ehhez hozzátartozik még a százszázalékos foglalkoztatás. Szeretnénk, ha minél nagyobb lenne most is a foglalkoztatás Magyarországon ezeken a leszakadt településeken, a 300-ban pedig, hogy százszázalékos foglalkoztatást érjünk el a közfoglalkoztatással. Azt gondolom, hogy a szülőknek ez jelenti a támogatást. Mindig mondjuk, hogy a szülő ide viszi, különóra viszi, amoda viszi, és így túl van terhelve a gyerek. Ezeken a területeken a szülők nem viszik sehová a gyerekeiket. Ezeken a területeken az iskola az egyetlen, amely a gyermek felemelkedését és kitörési pontját jelenti. Tehát együttműködünk a szülőkkel mindenben, a szülők igényeit figyelembe vesszük, de azt is nézzük meg, hogy egy-egy szülőnek hol van a teljesítési határa, mire képes ő és a gyermek érdekében mi. Nagyon sokan nem tudják külön nyelvrára járatni, de az iskolának ezeket a feladatokat át kell venni. Különóra nem tudják járatni. Azt gondolom, hogy lényeges és fontos kérdés lesz a minőség, a teljesítmény.

A szülőknek, együttműködve a tanárokkal, vagy fordítva, a tanároknak együttműködve a szülőkkel, igen, alkotómunkára van szükségük, alkotásra van szükségük. Felmerült az a kérdés, hogy az alkotás keretében az oktatás szabadsága megvan-e. Az oktatás szabadságának meg kell lennie, de van egy állami elismerés és állami kötöttség. Az állami kötöttséget teljesíteni kell, és ha eljut a teljesítés megfelelő szintjére, az alkotás lehetősége teljes szabadságot kap. De ahhoz az alkotásnak olyan eredményesnek kell lennie, hogy az állami elvárásokat tudja teljesíteni.

A következő a tankerületi rendszer felülvizsgálata. Én azt a hitvallást követem, hogy a társadalom folyamatosan változik és a folyamatos változást figyelembe kell venni. Ha az államigazgatásnak egy-egy csúcsterületeit vesszük, amikor rendkívüli volt, és ha a társadalmi változást nem vennénk figyelembe, akkor egyiptomi államigazgatás lenne ma is folyamatban, hisz ott egy rendkívül kifinomult, jó államigazgatást fejlesztettek ki. Csak a társadalom túlnőtte. Ha a társadalmi fejlődést nem vesszük figyelembe, akkor, mint a dinoszauruszok, bekényszerítjük a társadalmat egy olyan helyre, ami a vesztéhez fog vezetni. Tehát a tankerületi rendszerrel kezdve az iskolák rendszerét, az ellátási rendszert, mindent az adott pillanathoz és az adott lehetőségekhez kell igazítani. Tehát mindent felül fogunk vizsgálni, és nemcsak egyszer a négy év elején, hanem folyamatában. Teljesíti-e a feladatát, szükség van-e a feladatára? Ha nem teljesíti a feladatát, vagy nincs szükség a feladatára, meg kell szüntetni. Ha olyan új területeket talál, amit a többiekénél is el kell terjeszteni, akkor azt el kell terjeszteni mindenféleképpen, hogy az ország megfelelő ütemben fejlődjön.

Tehát ehhez szükséges az eszközellátás is. Azt szeretnénk, hogy minden iskolában megfelelő legyen az eszközellátás, azonos színvonalú, amely az azonos szintű oktatást tudja biztosítani. Viszont azt is fel kell mérni, hogy valóban szükség van-e ennyi iskolára, jó-e az az iskola, ahol egy évfolyamon nyolc gyerek van. A társadalmi beilleszkedését ennek a nyolc gyereknek segíti-e az iskola, vagy a későbbiekben is kirekesztettnek érzi-e majd magát, vagy nem tud majd beilleszkedni egy nagyobb társadalomba? Azt gondolom, hogy ezeket mind-mind figyelembe kell majd venni.

Amikor először belügyminiszter lettem, az volt a kérdés, hogy lesz-e megfelelő indigó vagy irodapapír, de nem tudtam rá válaszolni. A kazánkérdésre sem tudok válaszolni, de miután a Belügyminisztériummal együtt van a katasztrófavédelem, a katasztrófavédelem egy-egy kazánproblémát 2-4 nap alatt szokott megoldani, azt gondolom tehát, hogy ilyen problémánk nem lesz. De ez nem az én színvonalam lesz, nem is az államtitkár úré, de fűtés lesz, azt tudom garantálni.

A polgári engedetlenség. Jogot is végeztem, nem ismerem ezt a kifejezést a magyar jogrendben, és miután a magyar jogrendben ilyen kifejezés nincs, ezt nem tudom elismerni. A polgári engedetlenség, ha a történelmiségét nézzük, Gandhitól származik, aki egy teljes indiai nemzetnek az elnyomók elleni lázadását, fegyvertelen lázadását próbálta meg ezzel valamilyen módon érvényre juttatni. Korábban is volt ilyen engedetlenség, a magyar történelem is ismeri bizonyos mértékig, az 1848-49-es időszakot követően, amikor azt mondta a polgári engedetlenség, hogy egyetlenegy osztrák terméket sem enged be, nem vásárol, nem enged be a lakásába. Azt gondolom, hogy ilyen súlyos helyzetben nem vagyunk, legalábbis a választások ezt mutatják, hogy egy ilyen polgári engedetlenségi mozgalomra, mely az egész országra kiterjed, szükség lenne. Viszont, ha valaki megfogalmazná nekem, hogy az egyszemélyes polgári engedetlenség mit jelent, akkor biztosan a jogrendbe is be tudnánk illeszteni. Amíg ezt nem lehet megfogalmazni, addig én ilyet nem tudok sem elfogadni, sem elismerni. Ezt fegyelmi kérdésnek tekintem a különféle területeken, kivéve az általános polgári szabadságjogok figyelembevételét, tehát ez a későbbiekben nem követhető az én oldalamról. A sztrájk természetesen jog, megnézzük, hogy ezt így látják-e a parlamenti képviselők. Amennyiben a parlamenti képviselők ezt megoldják, mi azt az általános elvárást fogjuk teljesíteni.

Esélyegyenlőtlenség. Én az esélyegyenlőséget szeretném megteremtetni az oktatásban, ahogy az előbb már mondtam, a korai szegregációt szeretnénk mindenképpen megszüntetni.

Vinnai Győző képviselő úr esélyteremtésről beszélt. Egyetértünk az esélyteremtés minden egyes tekintetében, és az esélyteremtéshez az egyének felmérését is szeretném. Mire képes az egyén? Ne olyanra próbáljuk meg rákényszeríteni, amit képtelenség, hogy el tudjon végezni. Ha orvosi példát mondanék, most már ilyet is tudok, egy színvaknak nehéz azt mondani, hogy jöjjön oda és válogassa ki a kék vagy a zöld színeket. Nem fogja tudni. Itt azt mondom, hogy az esélyteremtésnél az egyéni képességeket mindenképpen fel kell mérni és ennek az ismeretében kell meghatározni azt, hogy milyen későbbi esélyei vannak.

Szülők-tanárok közötti együttműködést támogatjuk minden szinten.

Megújuló tanári nevelés. Szeretném, ha az egyetemek ezt tudnák teljesíteni.

Társadalmi presztízis. Ne felejtsünk el egy dolgot! A társadalmi presztízst nem mindig az anyagi támogatás határozza meg. Itt a saját példánkat hadd mondjam el! 1998-ban, amikor először belügyminiszter lettem, a rendőrség társadalmi presztízse nagyon alacsony szinten volt. A hölgyek nem ismerik, mert mind fiatalabbak, de a férfiak az összes rendőrre emlékeznek, és azok eléggé dehonesztálóak voltak a rendőrségre nézve. Tudni kell, hogy '98-tól és főleg 2010-től kezdődően ez odáig jutott, hogy a társadalomban ma legelismertebb terület a Belügyminisztérium irányítása alatt álló hivatásos állomány. Ezt közvélemény-kutatások, egyéb kutatások bizonyítják és ezt minden sajtó megírta. Én, nehogy elfelejtsék a kollégák, hogy milyen munkát végeztek, ezért ki is másoltam ezeket és kötetben megkapták tőlem. Tehát társadalmi presztízsből nem lehet azt mondani, hogy kiemelt fizetést kaptak a rendőrök, hisz a pedagógusok felett csak egy picivel vannak. Egy picivel. Úgyhogy a társadalmi presztízis eléréséhez kell a tanári kar tevékenysége, a sikerei és a gyerekeinknek a sikere a különféle társadalmi szinteken és nemzetközi szinteken. Már többször kitértem rá,

Szabó Szabolcs úr kérdése volt az érdekvérvényesítés. Mindent meg fogok tenni az érdekvérvényesítés területén a társadalmi elvárások és a lehetőségek figyelembevételével. Ismerem a tanári kar fizetéseit, és vannak is elképzeléseim ennek a javítására, de ígérni továbbra sem ígérek semmit. Bízom benne, hogy viszont érvényt fogok tudni neki szerezni.

Szabadi István képviselő úr: daráló és gépezet. Ezt nehéz megmondani, hogy mi a helyes időpont, amit tanulással, mi az a helyes időpont, amit neveléssel kell eltölteni, és mi az, amit szabadidős foglalkozásra. Ehhez bekérettem, most tanulok én is, hogy az Európai Unió valamennyi országában egy-egy gyereknek hány órát kell iskolában tölteni, hány órát kell tanulással tölteni, egy-egy tanárnak hány órát kell jelen pillanatban tanítania, hány órát kell egyéb iskolai foglalkoztatással eltöltenie. Jelen pillanatban azt látom, hogy az európai uniós átlag közelében vagyunk mind a gyermekeknél az oktatási órák számában, amit nekik teljesíteni kell, mind pedig az oktatóknál. Egy-két százalékkal egyik helyen fölötte, másik helyen alatta.

Ugyanakkor fel kell tenni a kérdést, hogy azok az országok, amelyek gazdasága, tudományos tevékenysége az elmúlt időszakban jelentős mértékben kitört, ahhoz képest hol vagyunk. Ezért kértem, hogy ne csak az európai uniós országok átlagát nézzük meg, hanem megkértem az Egyesült Államokét, Japánét, Kínáét, Izraelét. Ezekhez képest körülbelül kétharmadát tanulják a gyerekeink és ezekhez képest körülbelül kétharmadát tanítják a tanáraink. Az majd egy társadalmilag feltett kérdés, egy válasz, hogy mit akarunk. *(Szabó Szabolcsnak.)* Látom, képviselő úr, én nyomozó voltam, tehát figyelek oldalra is, nem ért vele egyet és nem figyel oda. *(Derültség.)* Tehát azt szeretném mondani, hogy ezek az ENSZ adatai, amelyekre támaszkodtam, és miután az ENSZ adatai, akár át is tudom küldeni, akár le is lehet másolni. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)* Így van. Maruzsa úr áll majd ezekben rendelkezésükre. Hasznos vagy nem hasznos, azon lehet vitatkozni. Azon, hogy ezek tények, amiket mondtam, nem lehet. Meg kell nézni, hogy mit akarunk, hova akarunk továbbmenni, ha itt akarunk maradni az európai átlagnál, itt a helyünk, csináljuk úgy, ahogy eddig csináltuk, ne csináljunk semmi mást. Ha ebből ki akarunk törni? Mik a kitörési pontok? Ezekben kérem az önök segítségét, hogy mondják el azokat a kitörési pontokat, amelyek ön szerint és önök szerint ezt előre tudják vinni. Előbbre tudja vinni a gyerekek érdekében, előbbre tudja vinni a tanárok érdekében és - ne feledkezzünk meg arról azért, hogy mi felelősek vagyunk az országért - előbbre tudja vinni az ország érdekében. Úgyhogy kérném, hogy ezekben mindenféleképpen dolgozzunk együtt.

Szegregáció. Nagyon nagy kérdés, nagyon nehéz megoldani ezzel a háromszáz településsel, amelyekkel most már másfél év óta foglalkozik a Belügyminisztérium. Van, ahol jelentős kitörési pontokat találtunk, ahol együttműködés van a szülők, a tanárok, az egyházak között. Valamennyi magyarországi egyházzal együttműködünk, nem magunk csináljuk egyedül, nem tudjuk egyedül csinálni. Együttműködünk valamennyi magyarországi egyházzal, akit mi is elismerünk egyházként, hozzá kell tennem. Tehát a szcientológiával nem. Ahol jó ez a harmónia, jó az együttműködés, odaadóak az együttműködők, van elképzelésük, céljuk, ott sikeres. Jelentős mértékben sikeres. Ahol ez nincs meg, ott nem. Ott váltani kell, személyeket kell váltani, elképzeléseket kell váltani. Tehát a szegregáció kérdése a későbbiekben is jelentős megoldásra váró feladat.

A valódi szervezési munkát is el kell valakinek végezni. Ezt a Belügyminisztériumban vállaljuk.

Gréczy Zsolt úr József Attila idézetet mondott. Én azért a másik idézetért nem megyek el, én az „egész népemet” nem szeretném egyedül „tani-tani”. Tehát én azt szeretném, ha József Attilát idézzük, hogy nézzük meg azt is, hogy egész népünket kell tanítani és az egész népünk tanításával jutunk el arra a szintre, amit el kell végezni.

Ugyanakkor ezerszázalékgig egyetértünk. Van egy érdekes kérdés. Klebelsberg Kunónak, akiről elnevezett teremben vagyunk, látom szemben a fotóját is. Ő hol volt államtitkár? *(Dr. Vinnai Győző: A Belügyminisztériumban.)* A Belügyminisztériumban. *(Dr. Vinnai Győző: Ő belügyminiszter is volt.)* Igen, belügyminisztériumi államtitkár volt, belügyminiszter volt és a Belügyminisztérium előtt felelt a közoktatásért. Tehát azt gondolom, hogy jó helyen vagyunk itt *(Derültség.)*, végigkísért államtitkár úr és egy olyan ikonikus személyiség, aki a magyar közoktatásért rendkívüli tevékenységet fejtett ki, ami előtt fejet hajtunk, és amire példaként tekintünk. Tehát ennek megfelelően, azt gondolom, hogy a Belügyminisztériumban nem idegen az oktatási terület és az oktatási rend.

Valóban rendkívüli, megnéztem én is a fizikára és a kémiára jelentkezők számát a felsőoktatásban. Az egyik 22, a másik 25. Ez tehát az utánpótlást nem fogja biztosítani. Ahhoz, hogy ez növekedjen, nem csak a fizetés a megoldás. Ahhoz, hogy növekedjen, a társadalmi presztízs is kell. Az is kell hozzá, de a társadalmi presztízs megalkotásában mi csak támogatást tudunk adni, azt a tanári karoknak, a tanároknak jelentős részben maguknak kell elérni.

Alelnök asszony, Dunai Mónika az informatikával kapcsolatban kérdezett. Maximálisan egyetértünk vele. Úgy szoktam fogalmazni, hogy az informatika olyan a mai korban, mint a gőzgép feltalálása és alkalmazása az ipari forradalom idején. Aki most nem alkalmazza az informatikát, aki most nem fejleszti az informatikát, az elmarad a fejlődésben. De ahhoz, hogy ezt fejleszteni és alkalmazni lehessen, most elsősorban ki kell képezni a tanárokat és ők majd képesek lesznek a diákokat megfelelő szintre, színvonalra hozni. Én azt szeretném, hogy minden diáknak minél előbb legyen számítógépe és ezen a számítógépen minél több feladatot tudjon megoldani. Lehet, hogy már a lehető legalsóbb szinten is programozást kell tanítani a gyerekeknek, számítógépes kezelést kell tanítani, mert ha ezt megfelelő időben és színvonalon nem kezdjük el, le fogunk szakadni a fejlett országoktól. Ezt mindenféleképpen meg kell csinálni.

A nemzeti kerettantervről beszéltem az előadásomban. Úgy látom, hogy miután ez '20-ban lett javítva, jelen pillanatban meg kell nézni, hogy van-e olyan hely, amely nem váltotta be az igényeket. Ilyenre Maruzsa úrtól még nem kaptam támogatást.

Az idegen nyelvi oktatást rendkívül fontosnak tartjuk, a külföldi látogatások lehetőségét. Mindenekelőtt azt szeretném, ha a határok menti országok nyelveit és nemzetközileg elismert nagy diplomáciai nyelveket tanulnának a diákok elsősorban. Mert a közép szintű oktatásban részesülteknek a mindennapi életben nem az lesz a fontos, hogy az ENSZ-ben fel tudjanak szólalni, hanem az, hogy a szomszédos országgal megfelelő kereskedést tudjanak végezni, megfelelő kapcsolatot tudjanak tartani.

Tankerületek átvilágításáról beszéltem. Ez egy folyamatos művelet lesz.

Csöbör Katalin úrhölgy: jók az államtitkárok. Köszönöm, a dicséretet magamra veszem, ezek szerint jót választottunk.

Az alapítványok tevékenysége reményeink szerint sikeres lesz, és támogatjuk ezeket az alapítványokat. Minél többen csatlakoznak a pedagógiai tevékenység fejlesztéséhez, végrehajtásához, annál sikeresebbek leszünk. Mint említettem korábban: munka, tanulás, zene, sport, ezek azok az alapok, amelyeket mindenféleképpen fejleszteni kell.

Óvodák kérdése. Ez egy külön kérdés. Nagyon óvatosan tudok csak nyilatkozni, a feleségem óvónő és ennek megfelelően a nyilatkozataimat górcső alá fogja venni. Ő is olyan pedagógus, aki viszont a véleményével nem engem, hanem a többi szülőt és pedagógust kívánja befolyásolni. Én itt hagyatkozom a felső szintű szakemberek tevékenységére.

Elnök úr: minőség. Mindennek az alapja a minőség, és reményeim szerint tudunk rajta javítani.

A tanulmányi versenyek minden szempontból fontosak, maga a versenyszemlélet fontos. Az egész életünk egy versenyből áll, az egész ország helyzete versenyből áll, hogy hol végzünk a többi ország gazdasági, kulturális tevékenységéhez, a rendészeti vagy katonai tevékenységéhez képest, az határozza meg. Sajnos erre a versenyhelyzetre jelentős mértékben nem készítjük fel a diákjainkat. Tehát ezen mindenképpen változtatni kell. A testnevelési versenyektől kezdve a tanulmányi versenyekig bezárólag a legfontosabb, és ebben benne van valamennyi oktatott terület. Nagyon fontos az, hogy volt egy mondása a magyaroknak, ez a mondás az volt, hogy meg kell tanítani a gyerekeket veszíteni is. Nekem van egy mondásom: a gyerekeket nyerni kell megtanítani. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen miniszter úr válaszait. A miniszterjelölt alkalmasságáról kell szavazni, tehát kéretik így is mérlegelni az elhangzottakat. Engem személy szerint maximálisan meggyőzött (*Dr. Vinnai Győző: Nem vagy egyedül!*) a miniszterjelölt úr. Bízom benne, hogy a bizottság tagjainak többségét is hasonlóképpen.

Szavazás következik. Kérem, aki támogatja dr. Pintér Sándor miniszterjelölt kinevezését, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Tizenkét igen szavazat. Aki nem támogatja! (*Szavazás.*) Öt nem szavazat. Tartózkodás? (*Senki sem jelentkezik.*) Nem láttam tartózkodást. A bizottság 12 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében támogatja Pintér Sándor miniszterelnök-jelölt (*Derültség.*) miniszterjelölt miniszterre történő kinevezését, és ezt továbbítjuk a miniszterelnök felé természetesen.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen. Annyit szeretnék hozzátenni, hogy akik nem támogatnak, azoknak is számítok a munkájára. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönjük szépen. További szép napot kívánok!

Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy a bizottság döntött, a napirendi pontunk és az ülés végére értünk, mindenkinek további szép napot kívánok. Három órákor ismételten találkozunk. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 10 perc)

Dr. Pósn László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva